

[Ninn-Hansen.]

Dertil kommer noget, som jeg betragter som noget særdeles glædeligt. Jeg har flere gange efterlyst, om regeringen ville komme med en klar udtalelse, og det glædelige er, at denne klare udtalelse er fremkommet fra statsministeren på regeringens vegne. Jeg går også ud fra — ellers vil jeg gerne vejlede, hvis det modsatte skulle være tilfældet — at udtalelsen er fremsat på socialdemokratiets vegne. Udtalelsen efterlader jo ingen uklarhed. Statsministeren og hans regering går ind for, at vi skal have atomkraftanlæg her i landet. Der er jo også tilvejebragt et tilstrækkeligt, sagligt materiale omkring disse ting. Der har været en lang periode, hvor vi har drøftet det, og derfor kom det nok overraskende for en del, at regeringen mente, at man nu alligevel skulle udsætte sagen nogle måneder. Handelsministeren havde et par dage forinden haft lejlighed til at sige i radioen, at materialet var sådan gennemarbejdet, at afgørelsen nok kunne komme inden grundlovsdagen.

Nu kan man selvfølgelig sige, at om denne lovgivning bliver færdiggjort et par måneder før eller senere, det kan ikke være så afgørende, for vi får altså de resultater, vi ønsker i denne sag. Det er selvfølgelig også rigtigt; når man ikke ville følge det konservative folkepartis forsøg på i den forrige samling at få gjort sagen færdig, så vil jeg da erkende, at et par måneder fra eller til nu ikke kan være ganske afgørende for Danmarks energipolitik. Det er bare mærkeligt, når man tænker på den fart, hvormed man skulle have gennemført den, synes jeg, overflødige lovgivning om elværkerne, at man så standser op på dette tidspunkt.

Der er jo nogle, der mener, at det er, fordi man gerne vil vise en venlighed over for dem, der ikke er så overbeviste om, at vi skal have atomkraftanlæg, dem, der er modstandere af det, og dem, der interesserer sig allerede nu for en folkeafstemning — og det fremgik jo af hr. Gert Petersens bemærkninger, at det gør han i allerhøjeste grad.

Jeg ved ikke, hvor megen grund der er til at diskutere dette spørgsmål om folkeafstemning. Det er en mindretalsbeskyttelse, vi har i grundloven, og det er selvfølgelig ganske legalt, hvis modstanderne af denne sag vil søge ikke alene at øve deres indfly-

delse her i folketinget, men også prøve at få befolkningen med. Så er det ganske legalt at forsøge en folkeafstemning, og jeg synes da ikke, det hverken er særlig klogt eller rimeligt, at det flertal, der er, viser en tilbøjelighed for at undgå en folkeafstemning. Jeg tror, det er langt, langt rigtigere at tage det med frisk mod. Der kan også være noget uheldigt i det, hvis det lykkedes fru Lone Dybkjær og andre at få den folkeafstemning, de taler så meget om — i dagtimerne, ikke i nattetimerne; jeg forstår, at fru Lone Dybkjær foretrækker dagtimerne — hvis det lykkes at få den folkeafstemning, så er det vel også rigtigt, at det flertal, der er her i tinget, allerede nu fastslår, at man vil arbejde samlet for sagen, vil virke for den, at man helt igennem vedstår, at vi mener, atomanlæg er et nødvendigt led i den fremtidige danske energipolitik. En alt for forskrækket holdning kan jo føre til, at man giver de modstandere, man ikke ønsker at støtte, for gode kort på hånden. Derfor skal min opfordring til regeringen da være at søge sammenholdet mellem dem, der vil noget af det, vi anser for positivt i denne sag, at synge ud efter det, man mener, og ikke prøve på at hæmme sig selv i den bevægelsesfrihed, som vi selvfølgelig må have for også at tale til den befolkning, der muligvis bliver inddraget i en folkeafstemning. Hvis det legalt lykkes at samle de 60 underskriften herinde, så må man tage den sag også i stiv arm.

(Kort bemærkning).

Erik Holst (S):

Det, der kalder mig op, er hr. Ninn-Hansens konklusioner med hensyn til de synspunkter og den baggrund, der kan være hos de enkelte partier for at skrive under eller for at anbefale dette lovforslag. Hr. Ninn-Hansens vurdering er i direkte strid med det, der står i betænkningen, hvorfra jeg citerer:

„Udvalget har således ikke ved nærværende lovforslag taget stilling til spørgsmålet om eventuel indførelse af atomkraft i Danmark.“

I betænkningens bemærkninger står der endnu mere klart og tydeligt, at når man har ønsket at adskille de sikkerhedsmæssige og miljømæssige forhold fra de energipoliti-